

'RICHARD III'

Shakespeare om op te vreten

© Sanne Peper

Roland Haufe als Richard III. Foto Sanne Peper

Een deel van het publiek van Richard III zit tussen de acteurs aan lange tafels op het toneel alsof het een banket aan het hof betreft. Zij hebben voorafgaand aan de voorstelling een maaltijd genoten. Wanneer hun etensresten met de tafelkleden en al aan haken worden opgetild, staat dat symbool voor de vele slachtoffers die Richard III maakt. Dat er hier en daar een restje rode wijn dwars door de (lijk)doeken drupt, versterkt dat beeld alleen maar.

Het is een van de vele mooie vondsten in deze Shakespeare van regisseur Joeri Vos, waarin alle zintuigen van het publiek worden bespeeld. De geuren uit de keuken (die gewoon zichtbaar is op het toneel) walmen de zaal in, er zijn oorstrelende klanken van componist Bastiaan Woltjer en een jonge club energieke spelers vertelt en speelt het historische verhaal van de moordzuchtige Richard III

op losse, speelse wijze. Het levert prachtscènes op.

Er gebeurt veel. Vooral als in het begin het publiek nog aan de tafels zit, is het wat onoverzichtelijk. Dat verbetert vanaf het moment dat zij naar een tribune op het zijtoneel zijn verwezen, maar Richard (sterke Roland Haufe) zegt het zelf al: „Pijnig uw hersenen niet aan wie is wie. Richt u zich op mij.” Al was een kleine handreiking op dat gebied best prettig geweest. Het blijft toch altijd weer een te ontrafelen wirwar aan personages en belangen.

Of het uitgeserveerde eten voorafgaand aan de voorstelling nu lekker was of niet, het publiek krijgt daarna in ieder geval een Shakespeare om op te vreten voorgeschoteld.

Esther Kleuver